

Slags Sager, Drabssager, ikke til Højesteret; og endskønt jeg kun var et Barn, gjorde det et stærkt Indtryk paa mig. Jeg syntes, at det var mærkeligt, at Samfundet den Gang kunde finde sig i, at saadanne Sager ikke skulde prøves ved den højere Ret, og at man i det hele taget kunde finde sig i, at et Menneske blev berøvet Livet ved en Dom, der var falden ved en Underinstans og ikke videre prøvet. Men det, som man saaledes har fundet sig i den Gang i det civile Samfund, har man faaet forandret, og nu vil neppe nogen finde sig i, at saadant blev genindført eller fandt Sted. Saaledes er det imidlertid ikke paa det militære Omraade; der ere endnu — ja, her siger saamænd den højtærede Forsvarsminister det selv — „de gamle Rettergangsformer fra 1683 gældende, og alle disse Forbrydelser, som her er Tale om, blive kun undersøgte, og Dommen falder ved den ene Instans, nemlig Krigsretten, og de blive ikke prøvede ved nogen højere Instans, blive ikke prøvede for nogen anden Ret — for man kan jo ikke sammenligne den Prøvelse, som finder Sted hos Generalauditøren, med en virkelig Domstol.“ Den højtærede Forsvarsminister var altsaa den Gang i 1894 paa Grundlag af sit Barndomsindtryk om det uretfærdige i alle disse Forhold meget ivrig for, at vi skulde faa en Reform af vor militære Retspleje, som bunder i den middelalderlige Tilstand fra 1683. Nu er den højtærede Forsvarsminister siden den Tid hævet op paa en Plads, hvor han, hvis han vil, kan gøre noget virkeligt, for at den Uret, som greb ham i hans Barndom, kan blive afskaffet, og man tør vel tillade sig at haabe, at han ogsaa vil gaa energisk frem paa dette Omraade.

Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) rettede i Gaar en Opfordring til den højtærede Forsvarsminister om, at der maatte blive foranstaltet en Undersøgelse af Forholdene ved den militære Afdeling, her er paa Tale. Jeg vilde ønske, at den højtærede Forsvarsminister allerede havde indledet en saadan Undersøgelse paa Grundlag af det Materiale, som har foreligget for Offentligheden. Men da det ikke er sket, kan jeg kun med al mulig Iver understøtte den Opfordring, som er kommen fra det ærede Medlem for Assens. Lad os straks faa en Undersøgelse af, hvordan Forholdene virkelig ere ved den Afdeling, hvor disse Ekscesser have fundet Sted. Lad os ogsaa faa at vide, hvad det er for Befalingsmænd, der ere derude,

hvilken Fortid de have, og hvilke moralske Kvalifikationer de sidde inde med til at være Befalingsmænd. Det vilde være nyttigt at faa det undersøgt. Som sagt, jeg vil haabe, at en saadan Undersøgelse maa finde Sted straks.

Om Paastanden paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen vil jeg sige, at jeg finder det rimeligt, at vi under denne Sag ogsaa inddrage Spørgsmaalet om en Reform af vor militære Straffelov. Det er fra alle Sider blevet anerkendt under denne Forhandling, at vor militære Straffelov, som nu er ikke saa lidt over 20 Aar gammel, trænger til at blive reformeret. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til dette høje Ting, at det med det samme vil rette en Opfordring til den højtærede Regering om ogsaa at faa rettet de Mangler, som klæbe ved vor militære Straffelov. Det kan nok behøves, at hele denne Sag tages op til en grundig og energisk Overvejelse. Der kan derfor ikke være noget i Vejen for — det siger jeg udtrykkeligt —, at et Forslag til en Reform af vor militære Strafferetspleje kommer f. Eks. før et Forslag til en Reform af vor militære Straffelov. De Sager behøve ikke at kædes sammen paa den Maade, at den ene skal være en Hindring for den anden, men ved den Anledning, som her foreligger, vilde det efter mit Skøn være rigtigt at drage hele Sagen frem og at opfordre den højtærede Regering til energisk at bestræbe sig for at faa en Reform ogsaa af vor militære Straffelov. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaa en Dagsorden. Jeg kan ikke stille Ændringsforslag til en Dagsorden, saa skønt det, jeg her foreslaar, i Virkeligheden kun er en ringe Ændring af den alt foreslaaede Dagsorden, er jeg nødt til at stille en ny. Men jeg haaber ogsaa, at det ærede Flertal her i Tinget vil kunne tiltræde den ny Dagsorden, som jeg foreslaar. Den kommer til at lyde saaledes: „Idet Folketinget udtaler, at det ligesom Forsvarsministeren finder det ønskeligt, at en Reform af den militære Retspleje og den militære Straffelov snarest muligt finder Sted, og at Principperne i den militære Retspleje, saa vidt Forholdene tillade det, slutte sig til Ordningen af den borgerlige Retspleje, gaar Tinget over til Dagsordenen.“ Altsaa, det er den af det højtærede Flertal foreslaaede Dagsorden, kun med Ordene: „og den militære Straffelov“ indskudte. Det er mit Haab, at denne Dagsorden vil kunne accepteres ogsaa af Flertallet, saa